

blev taget baade økonomiske og praktiske Hensyn. Dette vilde for mig spille en ganske overordentlig Rolle, navnlig under Hensyn til det, jeg allerede har anført, at vi tit have set Eksempler paa, at der ikke er iagttaget de fornødne praktiske og økonomiske Hensyn.

K. M. Klausen: Udvalget har foreslaaet at forøge Loven med en § 3. Den første Del af denne Paragraf, at Hospitallet gaar ind under Statsdrift, kan jeg meget vel billige. Den anden Del af Paragraffen, at Budgettet skal optages paa de aarlige Finanslove, er ikke noget nyt; der have vi haft Frederiks Hospital staaende tidligere. Den tredje Del af Paragraffen maa jeg derimod tilstaa, at jeg ikke synes rigtig om. Den gaar ud paa, at den Forret, Københavns Kommune har haft til at lade sine fattige Borgere og Borgerinder indlægge til gratis Behandling paa Frederiks Hospital, uden at dette har været betragtet som Fattigforsørgelse, nu skal ophæves og forandres til Ligestillelse med Landets øvrige Kommuner. Jeg indser ikke rigtig, at man er i Stand til her ved et enkelt Pennestrøg at ophæve en Forret, som er lovligt erhvervet og lovligt har bestaaet i lange Tider; men det er det, der er Hensigten med dette Forslag. Jeg kan ikke se, at man kan gøre det, saadan som Udvalget skriver i Betænkningen, ved at forandre Navnet til „Righospital“. Det kan jeg ikke se har nogen virkelig reel Indflydelse i denne Sag, og lige saa lidt kan jeg indrømme Udvalget, at de Bemærkninger, hvormed Ministeren har ledsaget Lovforslaget, skulde være afgørende i denne Sag. Udvalget har sikkert heller ikke ment, at dette var nok, og har derfor foreslaaet den nævnte Tilføjelse. Jeg maa ogsaa udtale min Misfornøjelse med, at dette ny og store Hospital ikke kommer til at omfatte Hud- og Kønssygdomme, men forhaabentlig vil det kunne ske i Fremtiden. Det vilde have haft meget stor Betydning for Københavns Kommune, om der var blevet en Afdeling for disse Sygdomme. Forholdet er nu det, at mange Patienter, der lide af disse Sygdomme, tage her ind til København for at søge Helbredelse. Folk, som slet ikke staa i noget som helst Forhold til Københavns Kommune, komme uden videre og melde sig paa Kommunehospitalet, blive indlagte og behandlede ofte Maaneder igennem, og Københavns Kommune har saa at afholde de dermed forbundne Udgifter. Det er endda ikke alene fra selve Landet, ogsaa

fra Udlandet, f. Eks. Sverige, kommer der adskillige herover og faa gratis Behandling. Det kan jo blive en ret omfattende Byrde for en enkelt Kommune at skulle afholde disse Udgifter, og jeg synes ikke, at nogen er nærmere til at tage en saadan Byrde paa sig end netop et Righospital. Jeg maa derfor, som sagt, beklage, at man ikke har fundet sig foranlediget til paa dette ny Hospital at oprette en Afdeling for disse Sygdomme, og jeg synes; at der er saa meget mere Grund til at gøre det i dette Tilfælde. Da man vil berøve Københavns Kommune en Forret, kunde det være rimeligt, at Staten paatog sig nogle af disse Byrder, som virkelig ogsaa synes at maatte paaligge et Hospital, der vil kaldes et Righospital. Det kan jo ogsaa have stor Betydning for Uddannelsen af Læger, at de paa dette Hospital kunde faa Løjlighed til i Praksis at studere disse Sygdomme. Nu er jo Lægernes Uddannelse for en stor Del henvist til Kommunens Hospitaler. Det er ogsaa en Byrde for disse at skulle sørge for Lægernes praktiske Uddannelse; det er ofte til Gene for de Patienter, som ligge paa Hospitalerne, og Hospitalernes Overlæger faa derved et Hverv, de som Kommunens Embedsmænd ville være fritagne for. Jeg vilde ønske, at dette vigtige Spørgsmaal kunde blive taget op til fornyet Overvejelse, og jeg vil gerne tillade mig at henstille til det ærede Udvalg om muligt inden tredje Behandling at tage dette Spørgsmaal op, særlig i den Retning, at der kunde blive oprettet en Afdeling for Hud- og Kønssygdomme, og jeg skulde heller ikke have noget imod at gaa et Skridt videre i den af det ærede Medlem for Hillerød antydede Retning, at Børnesygdomme ogsaa kunne blive medoptagne til Behandling paa dette Hospital. — Jeg vilde blot gøre disse faa Bemærkninger som en Henstilling til Udvalget om at tage denne Sag op til fornyet Overvejelse inden 3die Behandling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (J. C. Christensen): Jeg maa paaskønne Udvalgets Stilling og kan ganske slutte mig til det Resultat, som Udvalget er kommet til. Naar jeg gør det, er det i Forhaabning om, at det maa lykkes at faa Lovforslaget ført igennem i Aar. Jeg tror, at det er paa Tide, at der træffes Foranstaltninger til at faa Hospitallet flyttet og faa bedre Uddannelsesanstalter for vore Læger. — Jeg skal nu straks gaa over til at tale om dels nogle